Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15986/2025
11.12.2025. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Ирене Вуковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у предмету извршења извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Олга Турчиновић Макевић адвокат из ..., против извршног дужника ББ из ..., чији је пуномоћник Ивана Станковић адвокат из ..., одлучујући о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини ГжИ 159/25 од 23.07.2025. године, исправљеног решењем ГжИ 159/25 од 10.09.2025. године, у седници одржаној дана 11.12.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини ГжИ 159/25 од 23.07.2025. године, исправљеног решењем истог суда ГжИ 159/25 од 10.09.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозовљена ревизија извршног дужника изјављена против решења Вишег суда у Јагодини ГжИ 159/25 од 23.07.2025. године, исправљеног решењем истог суда ГжИ 159/25 од 10.09.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев извршног повериоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Јагодини ГжИ 159/25 од 23.07.2025. године, исправљеним решењем ГжИ 159/25 од 10.09.2025. године, ставом првим изреке стављено је ван снаге решење Основног суда у Јагодини Гжи 90/25 од 28.04.2025. године. Ставом другим изреке, усвојена је жалба извршног повериоца па је преиначено решење Основног суда у Јагодини И 12/2025 од 10.03.2025. године тако што је усвојен предлог извршног повериоца и на основу извршног решења Вишег суда у Јагодини Гж 881/24 од 24.10.2024. године одређено извршење против извршног дужника, и истом наложено да у року од 15 дана од пријема решења врати и преда малолетно дете, ВВ, рођену ... године, чији је ЈМБГ ..., мајци АА из ..., у просторијама Градског центра за социјални рад у Јагодини, под претњом принудног одузимања и предаје детета. Ставом трећим изреке, одлучено је да уколико извршни дужник не поступи по налогу суда из става другог изреке овог решења, у року остављеном у том ставу, извршном дужнику изриче се новчана казна у износу од 100.000,00 динара, у односу на коју ће суд по

службеној дужности донети решење о извршењу исте новчане казне, уз истовремено доношење новог решења којим ће се извршном дужнику одредити нови примерени рок за поступање по налогу суда, уз изрицање нове новчане казне у повећаном износу у односу на прву изречену новчану казну, ако извршни дужник не поступи по налогу суда у остављеном року, све уколико такав предлог стави извршни поверилац, а на који начин ће суд поступати све док извршни дужник не поступи по налогу суда из става другог изреке овог решења. Ставом четвртим изреке, одређено је да ће извршење одређено овим решењем о извршењу спровести Основни суд у Јагодини.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, извршни дужник је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. став 1. ЗПП (посебна ревизија).

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП), изричито су прописани услови под којима Врховни суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначи судска пракса или ако је потребно ново тумачење права.

Извршни дужник ревизијом оспорава другостепено решење којим је усвојена жалба предлагача, преиначено првостепено решење и одређено извршење против извршног дужника на основу извршног решења Вишег суда у Јагодини које садржи налог за предају и враћање малолетног детета, донето на основу Конвенције о грађанско-правним аспектима међународне отмице деце („Службени лист СФРЈ“, међународни уговори број 7/91) у поступку издавања налога за повратак детета. Наведено решење као извршни наслов на основу кога је предложено доношење решења о извршењу, представља привремену одлуку посебне врсте која садржи хитан извршни налог за повратак детета, а извршење одлуке у вези са породичним односима, па и предајом детета, регулисано је одредбама чланова 368. – 380. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015...10/2023 – др. Закон и 91/2025, у даљем тексту: ЗИО). Одредба члана 370. ЗИО прописује да у предлогу за извршење ради предаје детета не мора да буде назначено средство извршења, а ако је и назначено суд њиме није везан. Одредба члана 372. став 3. тог закона, прописује да се налог да се дете одмах преда, да је пре свега ако су угрожени живот, здравље или психофизички развој детета или је извршном исправом одређена предаја незаконито одведеног или задржаног детета ради његовог повратка у страну државу (грађанскоправна отмица деце), док одредбе члана 373. истог закона прописују средства извршења, између осталог принудно одузимање и предају детета, и новчану казну. Наведене одредбе су јасне и не захтевају ново тумачење, а одлука која се ревизијом побија донета је у складу са наведеним одредбама. Због тога ревидент неосновано указује на погрешну примену одредаба ЗИО и на одредбе тог закона које се односе на привремене мере, при чему евентуална погрешна примена процесних закона и није разлог за изјављивање посебне ревизије. У ревизији се не указује на постојање различите судске праксе у овој врсти спора, нити се у том смислу достављају различите одлуке, нити се износе чињенице да постоје конкретне околности због којих би требало дозволити одлучивање о посебној ревизији извршног дужника ради правилне примене материјалног права у погледу заштите најбољег интереса малолетног детета, у

конкретном случају малолетне ВВ, па је без значаја указивање на одлуку Европског суда за људска права (пресуда Х против Летоније од 26.11.2013. године, број представке 27853/09).

Како у конкретном случају не постоји потреба да се размотре питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначи судска пракса, нити је потребно ново тумачења права, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног дужника као изузетно дозвољеној применом члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 27. ЗИО, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а према одредби става 2. овог члана, ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Имајући у виду да се у конкрертном случају ради о поступку по предлогу за извршење, у коме ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу, да се ревизијом оспорава правноснажно решење којим је преиначено првостепено решење тако што је усвојен предлог за извршење извршног повериоца, то ревизија извршног дужника није дозвољена против наведеног решења ни по одредбама члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер специјално правило искључује примену општих правила.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев извршног повериоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију одбијење на основу члана 154. став 1. у вези са чланом 39. Закона о извршењу и обезбеђењу, јер се не ради о трошковима који су били неопходни ради одлучивања о изјављеној ревизији, због чега је одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић